

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad Perfectionem per Exercitia Spiritualia

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

IV. De Filio prodigo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

det se præstiturum, quem nuncupare neque jam amplius Patrem audeat. En perfectissimæ Conversionis Ideam. Velox illa est, neque moras patitur, uti habet proposita à nobis Veritas: *Ab hoc momento*: peccato prorsus omni perfectissimè renunciat, idque ex Amore DEI detestatur: ad expiationem omnes suas facultates offert & consecrat: Vitam in eo omnem collocat, ut DEO placeat in omnibus, sive momenti aliquid habere videantur, sive non, neque à DEI Creatoris nostri beneplacito vel tantillum velit discedere. Et hæc omnia cum impleverit, nullam tamen in DEI domo dignitatem ambit, sed in contemptu, peccatis suis debitò perseverans eò solum aspirat, ut in servorum fidelium & obsequentium numero locum aliquem habere possit: id quod illa propositæ virtutis verba innuunt: *Ad serviendum ipsi integrè, & in rebus etiam minimis implendam sanctissimam ipsius voluntatem.*

Meditatio.

De Filio Prodigio.

Oratio præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. Erit narratio Parabolæ, prout habetur Luc. 15. *Homo habuit duos filios.*

II. PRÆ

IV. Meditatio. De Filio Prodigio. 237

II. PRÆLUDIUM. Ob oculos mihi ponam
Servatorem meum, circumdatum Publicanis &
Peccatoribus, & audiam eundem capite citato,
Scribis & Pharisæis obmurmurantibus dicen-
tem: *Ita dico vobis, gaudium erit coram An-
gelis DEI super uno Peccatore, pœnitentiam
agente.*

III. PRÆLUDIUM. Divinam operam im-
plorabo, quâ me illico per veram contritionem
ad DEUM meum convertam, eique integrè
servire ordiar, implendo exactè omnem ejus
sanctissimam voluntatem.

I. PUNCTUM.

Hominis Infelicitas ex eo gignitur,
quòd DEVM relinquat.

Consideranda.

Filius Prodigus, cum à paterna Domo di-
gressus suis Appetitibus & Delicijs indulgeret,
continuo cum facultatibus suis omnibus om-
nem etiam honorem perdidit: eoque devenit
calamitatis, ut ipsis adeo brutis animantibus
esset miserior. Sic Peccator, Divinis imperiis
contrarius, veram felicitatem suam it perdi-
tum, vitamque amœnissimam juxtà ac hone-
stissimam cum infami tristissimâque vivendi ra-
tione commutat.

Affe-

Affectus.

1. Execrare infandam hanc stultitiam. 2. Confer id, quod perdidisti, cum eo, quod scelestè vivendo lucratus es, vitam Sanctorum cum tua, flagitiosâ, aut tepidâ saltem, compara: & quantum potes, dolorem concipe, quòd DEVM non dubitâris relinquere, ut Creatoris te indulgeres. 3. Detestare pro meritis Malum illud, quod tantis te miseriis immiscuit, tuæ, inquam, voluntatis præposterum amorem, cui ut obsequeris, Divinum neglexisti. 4. Plange quòd toties tamque impudenter DEI, optimi Patris tui, Bonitatem & Clementiam offenderis, cum indignè adeo rebus quandoque vilissimis posthabendo. 5. Desidera, & decerne etiam, per ingenui amoris actus ad eum denuo reverti, nunquam dimittendum amplius.

II. PUNCTUM.

Reverti ad felicitatem incipit Peccator tunc, cum infelicitatem suam experitur.

Consideranda.

Filius prodigus dilapidata Patrimonij portione, cum jam, unde viveret, superesset nihil, servire coactus est, Herumque nactus est usque adco

adeo durum, ut cum porcos in pascuis tueri hominem suberet, ciborum tamen, quò se pastor reficeret, nihil addiderit, neque illud satis famelico indulserit, quò gregem pasci voluit. Ita rabida miser fame, & varia insuper calamitate oppressus, suò tandem meminisse capit, & cum videret, planè infeliciorum se illis ipsis esse, qui in paterna Domo sua quotidianum victum ser-villi labore quærent, cum sensu demum acer-rimo deplorare cepit felicitatis amœnissimæ jacturam. Ita prorsus cum Peccatore, quem DEUS ad se revocat, res se habet: accidit enim, permittente quandoque Supremo Numine, ut ejusmodi quid cogatur pati, quod acerbum do-loris sensum infligit. Id quod eo sine benignis-simus DEVS immittit, ut citius infelicitatem suam ordiatur agnoscere, & Miseriarum fontem esse judicet, à Divino Consortio & Amicitia dis-cessisse. Et hæc manifesta statûs Peccatoris mi-seriæ, omniumque, in quas homo præcipi-tatur, calamitatum notitia, quoddam est redi-tus ad felicitatem initium, & proinde impen-sissimè à DEO postulanda, acceptatis demissè quibusvis tandem ad Divinam Amicitiam nos reducentibus semitis.

Affectus.

1. Feri, ô mi DEUS, non recuso manum
tuam.

tuam, & tam efficaces inflige ictus, ut in animam usque penetrarent, meque salutari noticia illustrent, quâ intelligam, & unâ ordiar odiosam vitam infelicissimam, quam duxi separatus à Te, & Divino tuo Ductui contrarius. 2. Da, ut paterna hæc tua verbera non tam vindex supplicium esse judicem, quàm Gratias Divinæ Manûs tuæ prorsus singulares, quibus excitare me vis, ut mei tandem esse memor incipiam, & æternam illam, quam commerui, infelicitatem evadam. 3. Gratias tibi pro omnibus, quotquot mihi immittere dignatus es, ærumnis, quibus, ut ad te redirem, clementissimè me invitasti. 4. Ignosce, si Divinis hisce Monitis tuis ad salutem meam ignavus non cooperatus sum, ut debui. 5. Per infinitam bonitatem tuam Te oro, non desiste torquere me adhuc, neque enim parui adhuc invitanti Tibi. 6. Da, ut videam statum Animæ meæ miserabilem, veltámque homine indignissimam: fac, ut excrer, quod odio tam dignum agnovero ex purissimo bonitatis tuæ, ah! toties offensæ amore, fac tandem, ut ad Te redux nunquam à Te divellar in æternum. 7. Omnis enim infelicitas mea inde, ut video, profecta est, quòd Divinis Imperiis tuis adversus, inconsultis affectibus meis obsecutus sim. Doce me, obsecro, fac

IV. Meditatio. De Filio Prodigio. 241

facere sanctissimam Voluntatem tuam, doce
nullam omittere, Te laudandi, tibi que obse-
quendi, facultatem.

III. P U N C T U M.

Oportet, ut peccator se resolvat, reverti
ad DEUM, Divinaeque Ejus voluntati se
submittere.

Consideranda.

Vitae laboriosae salutare tædium, & immi-
nentis adhuc majoris mali non imprudens me-
tus, conjunctus cum cognitione modi cujus-
dam, quò se eximere his ærumnis tandem fas
fuit, eo Filium illum prodigum permoverunt, ut
decreverit reverti ad Patrem, erroremque ei
suum demissè fateri, cum supplici obsecratio-
ne, dignaretur Filium suum, non jam ut Filium,
indignum nempe tam pretiosò nomine, sed ut
paternae domus mediastinum aliquem recipere,
hominem scilicet, qui, nisi hæc cum ipso exer-
ceatur Justitia, perditus planè sit. Ita peccā-
trix anima, benignâ visitantis DEI manu ta-
cta, decretum animò firmat, quoad potest, ser-
tum, abeundi ex miseriarum lamentabili exilio,
& ad eum, quem toties læserat, redeundi: id
quod dum cogitat, nihil quidem sublime, ad
quod

quod in domo DEI promoveri velit, meditatur, indignam se his gradibus arbitrans; quod si quid in illa novit humile, si quid usquam abjectum exerceri, ad illud industriè obeundum se præparat, satis jam gnara, quantumvis vilissimam vivendi rationem adhuc meritis suis superiorem esse.

Affectus.

1. O ingentem DEI benignissimi indulgentiam, quâ peccatorem ad se invitat! sed o majorem omni favore beneficentiam, quâ Voluntatem, ut invitanti obsequatur, suaviter inclinat! 2. Concede, Benignissime Pater mihi, concede illas imbelli huic Peccatori vires, quibus exequi velit, quod tu inspirare dignatus es, & decretum emendationis animò concipiat, ita in spe Divini auxiliij tui firmatum, ut nulli illud occursum in adversum difficultas valeat enervare. 3. Non ego mihi vel spondeo, vel peto à Divina manu tua pretiosas illas delicias & favores, quos innocentibus animis, Filiisque solùm illis decernis, qui se ab obedientia tua nunquam subtraxerunt. Nimiùm nimiumque felix ero, si inter pœnitentes me admittas, atque ita miserijs illis me eximis, quibus ego rebellis me implicavi. Hoc erit illud unicum quod mente versare, quidquid egero, nunquam

desinat; satisfacere Divinae Justitiae tuae pro delictorum meorum enormi nimium gravitate, implendo integerrime Divinam in omnibus Voluntatem tuam, neque unquam ab eo discedendo, quod placere tibi intellexero.

IV. PUNCTUM.

Non differendum; DEVS cuncta prosperabit.

Consideranda.

Filius prodigus, quae bene proposuerat, non cunctatur exequi, sed illico itineri se accingit, & magnis passibus paternae domui appropiat. Pater, cum eminus adhuc videret reducem, obviam illico procurrit, & tactus paterna miseratione ruit in amplexus, & tenerrime miserum deosculatur. At Filius advolutus paternis pedibus: satis, ait, satis tandem, o Pater mi! flagitiorum meorum infami colluvie paternam mentem tuam affixi, DEIque contra me justissimam indignationem irritavi, & idcirco neque tibi, neque haberi amplius jam mereor ut Filiorum aliquis; inter illos, si quid indulgentiae mihi voles indulgere, me admitte, qui vicium sibi in domo tua labore comparant. Hanc ego deinceps vivendi rationem ita amplector, ut

Q 2 dimif-

dimissurus illam nunquam sim : Tuus enim, mi Pater, tuus ex integro esse volo, & paternæ voluntati tuæ nexu quodam indissolubili devinctus. Hæc inter longè alia optimi Parentis mens est ; neque enim agnoscere videtur illos, quos Filius memorat, errores ; neque ullâ harum factâ mentione, vestiri supplicem jubet pristino habitu, ipse manum annulô, pedes calcis ornat, & occidi curat saginatum in epulas vitulum, quò reditum amissi Filij lautissimè celebraret.

Ita prorsus animam ad DEVM suum reverti convenit. Promptè in rem deducenda sunt, quæ de conversione sua concepit, animusque DEO, ita submitendus sincerè, ut vilissimæ mancipij locum in ejus domô habens volensque acceptet & amplectatur : peccatis omnibus necesse est, ut renunciet, & quantum quidem factum erit, relinquat statum illum miserabilem, in quem peccatorum suorum pondere depressus fuit, malisque consuetudinibus æternum valedicat, sanctissimæ DEI Conditoris sui voluntati ita se integrè submittens, ut obsequia illi spondeat fidelissima, absque eo, quòd alioquin rem quamdam remunerationem sibi aut vellet aut promittat, cum id innocentibus solùm amittis soleat indulgeri. Ita jam ad officium suum redi-

redox vix inceperit agere, quæ suarum sunt partium, & illico suavissimam misericordiarum Patris manum experietur; ut si enim oblitus esset injurarum, ita placatus sinceræ poenitentia beneficiò, antiquò reducem locò ponet, & in gratiam suam recipiet.

Affectus.

1. Dolor animi de offensa infinita hac Bonitate concitandus. 2. Desiderium excitandum, obsequendi DEO in rebus & vilissimis & laboriosissimis, ut aliquò modò satisfaciam pro peccatis meis. 3. Ah mi DEVS! quidquid tantem tui gratiã deinceps labora vero, non impedire tamen potero, ut te, ô infinita Bonitas! non ad justam contra me indignationem commoverim, & ut tantum in Te non injurius fuerim, quantum amare te debebam. Sed cum infectum fieri jam non possit, quod pro dolor! factum jam nunc plango, at saltem pro mancipio despicabili & abjecto, sed fideli tamen, me recipere dignaberis. 4. Repetatur frequentius actus seriæ contritionis, & offeratur benignissimo Conditori animus ad omne, quod exacturus est, obsequium. 5. Concipe generosam fiduciam, quòd, qui tam benignè te vocare dignatus est, tanto cum amore recipere, & tam liberaliter pro minutis obsequijs ingens tibi præ-

Q3

præ-

præmium polliceri, ille idem non omisurus sit
necessarias ad perseverandum in tam felici ser-
vitate gratias suppeditare. 6. Decerne tecum
& firmiter omnino statue, Divinum in omnibus
amplecti placitum, neque unquam ab imple-
nda sanctissima Illius voluntate in re quacunque
declinare, sed indagare potius occasiones, gratias
aliquid Divinæ suæ Majestati faciendi, in quo-
cunque tandem id fieri continget negotio.

Colloquium vel ad Redemptorem meum, vel
Sanctum Ordinis fundatorem dirigam, factum
eidem humili negligentia meæ corporisque
confessione. Audiam vocem ejus loquentem
mihi intus ad cor meum: Eccc discessisti
me: eccc optimum Parentem tuum dereli-
quisti: Ego verò non inveniens, quid paternæ
objurgationi respondeam, hoc unicum ingen-
nabo: Non sum dignus numerari inter Filios
tuos! fac ut sim inter servos tuos, & firma
meum insuperabili robore, in perfecta omni-
um voluntatum tuarum observantia, ut tibi lo-
jam vivens mihi meisque affectibus totum
moriar.

Compendium Meditationis

De Filio Prodigio.

Oratio Præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. Prodigus Filius peregrinatus

à Paterna domo sua proficiscitur, famam & fortunas omnes perdit, rerumque jam omnium oppressus indigentia ad Patrem tandem cogitur reverti. Redux igitur illi fit, & ut inter mercenarios admitti possit, obsecrat. Annuit placatus Pater poenitentis precibus, cumque in gratiam receptum antiquo loco collocat.

II. PRELUDIUM. Considerare Redemptorem nostrum loquentem Judæis, illisque affirmantem, quod Cælum super uno peccatore poenitentiam agente gaudeat.

III. PRELUDIUM. Petere gratiam, qua adjutus jam nunc per seriam contritionem ad DEUM meum me convertam, eique integre servire incipiam, implendo industriè omnem ejus sanctissimam Voluntatem.

I. PUNCTUM. Filius Prodigus, relicta paterna domo, se & sua ivit perditum. Qui à DEO discedit, eam tenet vivendi rationem, qua perdet omnia.

II. PUNCTUM. Calamitas Filio Prodigio mentem pulsavit, ut erroris sui, & unà etiam emendationis esset memor. Infelicitas aliqua, in quam rebellium affectuum nostrorum vitio lapsi sumus, expergisci nos facit, & ut placare nobis Conditorem nostrum laboremus, admonet.

Q4 III. PUN-

III. PUNCTUM. Præsentium, in quibus jacebat, ærumnarum tædium & mortis jam imminentis metus eò Prodigum Filium compulerunt, ut de reditu ad paternam domum cogitaret. Peccatrix anima, immissa quæpiam calamitate, post iætum jam sapientior ad DEUM redire statuat, in quo perditam sibi quietem recuperet.

IV. PUNCTUM. Prodigus Filius, quæ de reditu decreverat, ocyùs exequitur; supplex fit Patri, & in mercenariorum duntaxat numerum admitti obsecrat: Pater eum ut Filium recipit. Peccator vocanti DEO promptè debet obsequi, & ad expianda, quæ perperam commisit, se offerre, & hoc unicum desiderare, ut in DEI, unde imprudens recesserat, familiam recipiatur. Ita reducem pœnitentem animam ingenti DEUS cum indulgentia amplexabitur.

In Colloquio Redemptori, aut sancto Fundatori meo humiliter omnem ignaviam meam confitebor, & supplex obsecrabo, ut perejus gratiam servire illi valeam fidelissimè.

